

РЕШЕНИЕ

№ 10846

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря Л.П.П.

като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело № 20221110109618 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 67, ал. 7, т. 5 ЗДСл и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумите 2 600 лв., представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати за периода 01.04.2020 г. – 30.06.2020 г. и 389,28 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.09.2020 г. до 22.02.2022 г. Претендира се и законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 23.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноски.

Ищецът твърди, че на 15.07.2020 г. било прекратено служебното му правоотношение с Комисията за регулиране на съобщения. Не му било заплатено дължимото допълнително възнаграждение за постигнати резултати за периода 01.04.2020 г. – 30.06.2020 г., през който ищецът е полагал труд и за който има поставена оценка, въз основа на която съгласно Вътрешните правила за заплатите на служителите от администрацията на К. е дължимо определено допълнително възнаграждение, което се определя съгласно посочен в правилата коефициент, поради което в настоящото производство се претендира сумата 2 600 лв., лихва за забава, както и разноски за адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът оспорва иска като неоснователен. Не оспорва, че между страните е съществувало служебно правоотношение, което е прекратено на 15.07.2020 г. Счита обаче, че предвид това прекратяване и съгласно т. 26 от раздел IV на приложение 2 от Вътрешните правила за определяне на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати, на ищеца не се дължи

допълнително възнаграждение за постигнати резултати за периода 01.04.2020 г. – 30.06.2020 г. Претендира разноски, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

По делото не е спорно, че между страните е съществувало служебно правоотношение, по силата на което ищцата е заемала при ответника длъжността „старши експерт“ в отдел „Номерационен ресу. и електронен подпис“ към дирекция „Управление на ограничен ресу.“, с посочения в исковата молба размер на трудовото възнаграждение.

Не е спорно също така, че със заповед № ./03.07.2020 г. на председателя на К. служебното правоотношение с ищцата е прекратено по взаимно съгласие, считано от 15.07.2020 г., до който момент последната е полагала труд при ответника.

От изготвената счетоводна експертиза се установява, че за представянето на С. К. през първото тримесечие на 2020 г. от прекия й ръководител през отчетния период е била извършена оценка – „3“ /добро изпълнение/. През първото тримесечие на 2020 г. в К. не е било изплащано допълнително възнаграждение за постигнати резултати на служителите във връзка с епидемиологичната обстановка в страната. За трудовото представяне на ищцата през второто тримесечие на 2020 г. не е била извършена оценка от прекия ръководител. Със заповед от 20.07.2020 г., издадена на основание чл. 24 от Наредбата на служителите в държавната администрация и вътрешните правила, председателят на К. е наредил изплащане на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати за второто тримесечие на 2020 г., като за отдел „Номерационен ресу. и електронен подпис“ определените за изплащане средства са били 7 715 лева. Същите са били разпределени между служителите в отдела.

С писмо на комисията от 18.09.2020 г., изготвено въз основа на заявено от ищцата искане, ответникът е отказал заплащане на допълнително възнаграждение на ищцата за второто тримесечие на 2020 г., като се е позовавал на клаузата в чл. 26 от раздел IV на Приложение № 2 към Вътрешните правила за заплатите на служителите от администрацията на К..

От допълнителна съдебно – икономическа експертиза се установява, че за периода 01.01.2019 г. – 30.07.2020 г. са били прекратени служебните правоотношения с общо 48 човека в комисията, от които: на тридесет и две лица, отработили всички работни дни от съответния месец, в който е било изплащано допълнително възнаграждение за постигнати резултати, са изготвени оценки за предходното тримесечие, съответно е изплатено допълнителното трудово възнаграждение за същия период; на тринадесет лица, чието служебно правоотношение е прекратено в месеца на изплащане на допълнителното възнаграждение, не е била изготвена оценка и не им е изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати; на три

лица, чието трудово правоотношение е прекратено на 29то и 31во число от месеца на изплащане на възнаграждението /тоест непосредствено в края на съответния месец/, същото е било изплатено след изготвяне на индивидуална оценка. При направените проверки вещото лице е установило, че има служител, с който правоотношението е било прекратено на 16.07.2020 г. /един ден след прекратяване на правоотношението с ищцата/, на което също не е била извършена оценка за трудовото му представяне през второто тримесечие на 2020 г., респективно няма и изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати.

Основателността на иска по чл. 67, ал. 7, т. 5 ЗДСл предпоставя съществуването на служебно правоотношение за твърдения период, точно и в срок изпълнение на поставените задачи, както и поставена оценка на работника/служителя за изпълнение на тези задачи по предвиден в закона ред. Наличието на тези предпоставки осъществява сложния фактически състав на вземането за допълнително възнаграждение за постигнати резултати в предвидените в закона и подзаконовите нормативни актове към него размери.

В чл. 67, ал. 7 ЗДСл са изброени видовете допълнителни възнаграждения на държавните служители, като в т. 5 е посочено допълнителното възнаграждение за постигнати резултати. В ал. 8 от същата разпоредба на закона, пресъздадена и в чл. 23 от Вътрешните правила за заплатите на служителите от администрацията на К., допълнителното възнаграждение за постигнати резултати се определя за точно и в срок изпълнение на поставените задачи, като се изплаща четири пъти годишно - през месец април, юли и октомври за текущата година и през месец януари - за предходната година, въз основа на оценка по ред, определен в наредбата по ал. 3. Според чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация допълнителните възнаграждения за постигнати резултати се определят въз основа на оценка на структурните звена в административната структура и/или на отделните служители. В този смисъл е и чл. 24, ал. 1 от Вътрешните правила за заплатите на служителите от администрацията на К. - допълнителните възнаграждения за постигнати резултати се определят въз основа на оценка на структурните звена в К. и/или на отделните служители в нея. Съгласно чл. 25, ал. 4 от наредбата, оценяването на резултатите на административните звена се извършва от ръководителя на административната структура въз основа на: 1/ изпълнението на целите на звеното; 2/ използваните ресу.и; 3/ други обстоятелства, повлияли върху дейността на звеното през периода, а съгласно чл. 25, ал. 5 от наредбата, с вътрешните правила за заплатите на административните структури се определят: 1/ административните звена и/или служителите, които ще бъдат оценявани; 2/ длъжностните лица, които ще определят оценките; 3/ степените на оценката; 4/ конкретните показатели, критерии, алгоритми и изисквания за определяне на оценките, съобразно спецификата на дейността на съответната административна структура; 5/ източниците на финансиране на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати. В представеното по

делото Приложение № 2 към Вътрешните правила подробно са разписани правилата за определяне на допълнителните възнаграждения за постигнати резултати, като е посочено, че същите са дължими въз основа на индивидуална оценка, определена от прекия ръководител или от ръководителя на съответното звено и одобрена от председателя на К.. Съгласно чл. 26, изр. последно от Приложение № 2 служители с прекратени трудови или служебни правоотношения, включително и в месеца на изплащане, не получават допълнително възнаграждение за постигнати резултати.

От тълкуването на посочената нормативна рамка следва извод, че средствата за допълнително материално стимулиране нямат нито постоянен, нито задължителен характер. Изплащането им е по преценка на работодателя, която се формира от ефективното изпълнение на служебните задължения от служителя. Претендираното от ищцата допълнително възнаграждение за постигнати резултати не е безусловно дължимо пропорционално единствено от отработеното време. Същото е предоставено на преценката на работодателя и на автономната му воля по отношение на конкретните показатели, критерии, алгоритми и изисквания за определяне на оценките, съобразно спецификата на дейността на съответната административна структура. Тази преценка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Ищцата би имала право да тъ.и по съдебен ред такова възнаграждение, само ако то вече е било определено от другата страна по служебното правоотношение, но по никакви причини не се заплаща.

В конкретния случай С. К. не е била оценена по реда на чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация и приложение № 2 към чл. 24, ал. 4 от Вътрешните правила за заплатите на служителите от администрацията на Комисията за регулиране на съобщенията. Представеният с исковата молба формуляр не е такава оценка, а представлява ежегодна оценка на изпълнението на длъжността по реда на чл. 76 ЗДСл и Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, чиито основни цели принципно са различни от оценяването по реда на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация вр. с чл. 67, ал. 8 ЗДСл.

Следователно независимо от обстоятелството, че ищцата К. е полагала труд през съответното тримесечие по служебно правоотношение с ответника, изплащането на претендираното допълнително трудово възнаграждение зависи изцяло от преценката на ръководителя на административната структура, тъй като средствата за допълнително материално стимулиране нямат постоянен характер и не са дължими винаги като част от brutното трудово възнаграждение на работника или служителя, а се определят в зависимост от действително реализирани резултати при реално изпълнение на служебните задължения. И след като липсва индивидуална оценка от прекия ръководител за дейността на ищцата за процесното тримесечие, респективно надлежно взето решение на работодателя за изплащане на допълнително

възнаграждение за постигнати резултати от ищцата за този период, то такова не ѝ се дължи. Претендираното вземане не е възникнало, поради неосъществяване на част от сложния му фактически състав, предвид което главният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Предвид неоснователността на претенцията за главница, искът за мораторна лихва също е неоснователен.

Право на разноси при този изход, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК има ответника, на когото следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК и съобразно фактическата и правна сложност на делото в размер на 100 лв.

С аргумент от чл. 78, ал. 6 ГПК разноските за държавна такса и за вещо лице остават за сметка на съда.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, 153 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. А. К., ЕГН ***** против К...., гр. С.. осъдителни иски с правно основание чл. 67, ал. 7, т. 5 ЗДСл и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумите 2 600 лв., представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати за периода 01.04.2020 г. – 30.06.2020 г., 389,28 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.09.2020 г. до 22.02.2022 г., както и законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 23.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА С. А. К., ЕГН ***** да заплати на К...., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 100 лв. разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____